

ROZPOSTRZAĆ (2) *vb impf*

rozpostrzać (2), [**rozpastrzać**].

Oba o jasne; w rozpastrzać pierwsze a pochylone.

praes [1 sg rozpàstrzãm.] ◊ 3 sg rozpostrzã (2). ◊ [1 pl rozpostrzãmy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. rozpostrzeć.

Rozciągać szeroko, rozpościerać; extendere; prosternere Vulg (2) : [Rego Rządę/ vnde porrigo Rościagam/ rozłzyrzam/ rozpastrzam UrsinGramm 253.]

[W porównaniu: Ktory rospostrza Niebiołá iáko nić/ á rościąga ie iáko Namiot Leop Is 40/22 (Linde s.v. rozpostrzeć).]

*Zwrot: »rozpostrzać niebiosá« (1): Powiáda Pan ktory rozpostrza niebiołá [*Dominus extendens caelum*]/ y ktory gruntuie ziemię Leop Zach 12/1; [*Leop Is 40/22 (Linde s.v. rozpostrzeć)*].*

*Przen [co] (1) : członki łábieią/ przez ktore duch náłz rospostrza swoię władzã. GórnDworz H5v; [Abowiem nie w łpráwiedliwoścíách náłfych rozpostrzamy próšby náłfe przed obliczem twoim [*prosternimus preces ante faciem tuam*] Leop Dan 9/18 (Linde s.v. rozpostrzeć)].*

Formacje współrdzenne cf ROZPOSTRZEĆ.

KW